

ŠAROVĚC

Čtvrtletník obce Šarovy 3/2016

Šarovské děti na Slavnostech vína v Uherském Hradišti. Foto Jana Gottfriedová

Peklo na Šarovském hradě. Foto Robert Šimík

Milí příznivci obecního zpravodaje, ani jsme se nenadáli a opět listujeme v dalším čísle našeho „Šarovce“. Máme po létě, které tradičně uteklo jako voda. Věřím, že všichni, kteří měli čas, si odpočinuli a nejmenší užili prázdnin.

V průběhu tohoto období bývá, co se akcí v obci týče, tzv. „okurková sezona“. Přesto se o těch, které na sklonku léta proběhly, dočtete v tomto čísle.

V minulém zpravodaji jsem se zmínil o tom, že projekty, jejichž realizace nás čeká v příštím roce, finišují, a my budeme v druhé polovině roku zjišťovat veškeré možnosti získání dotací tolik potřebných k uskutečnění našich plánů. K datu vydání tohoto čísla jsou dokončeny projekty na opravu komunikací za potokem a na Kopci, zbývající dva, revitalizace zeleně v obci a zateplení hospůdky, by se nám měly „dostat do rukou“ na přelomu října a listopadu. Poté můžeme začít s vyřizováním povolení i dotací. Věříme, že se nám bude dařit jako doposud a potřebné financování zajistíme.

Ještě se chci zmínit o skutečnosti, že naši hasiči brigádnicky „vyměnili kabát“ hasičárny (píšeme na jiném místě), která v barvě tolik typické pro hasiče, přivítala voliče při volbách do zlínského zastupitelstva.

Dovolte, abych vám všem popřál příjemné prožití babího léta, období malebně zbarvených stromů, ale také již možná plískanic a mrazíků a popřál pěkné počení tohoto čísla. S přáním hodně zdraví a pohody Vás zdraví Váš starosta

František Langr

Putování na hrad za pohádkou

Putování na hrad Šarov spojené s originálním pohádkovým lesem je minulostí.... 8

text SŽMB/ foto Robert Šimík

Šarovské oslavování vína

Hradištské slavnosti vína sú na Šarovách už nejaký rok pojmem, kerý nekeré z nás do- stává do varu, nekerým sa při počutí toho- to slova... 9

text Petr Bernatík/foto Jana Gottfriedová

Jazyk český mateřský

Zamyšlení Pavla Leicmana nad českým jazykem, naší mateřštinou, a jeho použí- váním - seriál na pokračování 17

text Pavel Leicman

RUBRIKY

Obecní zastupitelstvo informuje

12. zasedání OZ 4

Příroda kolem nás

Co je nového v říši opeřenců 21

Oficiální čtvrtletník Obce Šarovy

Zpravodaj vydává Obecní úřad v Šarověch

Petr Bernatík, ŠÉFREDAKTOR

Jana Fuksová, REDAKTOR

Aleš Fuksa, REDAKTOR

Martin Fusek, Lubomír Jarcovják GRAFIK

E-mail: sarovec@sarovy.cz

Website: www.sarovy.cz

Uzávěrka tohoto čísla: 2. 10. 2016

Copyright: © Obec Šarovy

Náklad: 50 výtisků, cena 20 Kč

e. č. MK ČR E 15185

OBECNÍ ZASTUPITELSTVO INFORMUJE

12. zasedání OZ, 14. 9. 2016

Je přítomno 7 členů zastupitelstva, zasedání je usnášení schopné v souladu s ust. § 92 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích. Jednání řídí starosta František Langr.

Body programu:

Svazek obcí „Čisté Zlínsko“

OZ bere na vědomí informaci zastupců TS Zlínsko s. r. o. o založení svazku obcí „Čisté Zlínsko“.

Smlouva o smlouvě budoucí o zřízení služebnosti - distribuční zařízení

OZ schvaluje Smlouvu o smlouvě

budoucí o zřízení služebnosti - umístění distribučního zařízení mezi E.ON Distribuce, a.s. a obcí Šarovy a pověřuje starostu k uzavření smlouvy.

Smlouva o převodu

OZ schvaluje smlouvu o bezúplatné nabytí pozemku do vlastnictví obce. Jedná se o pozemek parc. č. 119/4 - ostatní plocha nacházející se v katastrálním území území Šarovy, který je ve vlastnictví České republiky. OZ pověřuje starostu k uzavření smlouvy.

Hospodaření:

OZ bere na vědomí hospodaření obce k 31. 8. 2016.

PRÁZDNINY U MALÝCH HASIČŮ

Ještě než začaly tak dlouho toužebně očekávané prázdniny, zúčastnili se naši mladí hasičtí reprezentanti hasičských soutěží ve Štíplě, ve Veselé a v Kaňovicích. Ukázalo se, že Šarovští mají velmi dobře natrénováno, protože ve všech třech závodech dosáhli času pod 18 sekund. Nejlepšího času přitom dosáhli na soutěži ve Veselé, kde s časem 16,15 sekund celý závod opanovali a po právu brali 1. místo. Bylo to symbolické vítězství, protože přesně před 17ti lety zde mužské družstvo ze Šarov poprvé ovládlo závod v požárním útoku a zahájilo tak velmi úspěšná léta

šarovského hasičského sportu. Snad na ně mladí závodníci podobně naváží.

Protože je v našem družstvu více reprezentantů než může být v jednom závodním týmu, docházelo k různým obměnám sestavy a i „náhradníci“ ukázali, co umí a co v nich vězí a na soutěži v Kaňovicích si časem 17,26 sekund doběhli pro krásné 3. místo. Je opravdu vidět, že pozitivní a kvalitní trénink přináší své ovoce a doufejme, že ve stejném duchu budou naši mladí hasiči pokračovat i v další soutěžní sezóně. Úspěchy ze závěru té loňské jim jistě budou výraznou motivací.

Na začátku prázdnin nastal čas se od závodního napětí trochu odreagovat. Proto si mladí hasiči udělali malý výlet tentokrát bez hadic. Navštívili zoologickou zahradu v Lešné, prohlédli si všechna zvířata a některá i nakrmili. A protože bylo pěkné počasí, završili letní den

návštěvou koupaliště v Kostelci, kde se ve dvou bazénech pořádně vydovářeli a vyřádili. Byla to taková malá odměna za úspěšné výsledky a vzornou reprezentaci naší obce.

Jaroslav Křen, ml.

SDH ŠAROVY SE V SOUTĚŽÍCH NEZTRATIL

Hlavní sezóna hasičského požárního sportu je u konce a tak vám přinášíme malé ohlédnutí za jejím průběhem.

Družstvo SDH Šarovy se v mírně pozměněné sestavě oproti loňské sezóně zúčastňovalo závodů Podhostýnské ligy (PHL) a Zlínské ligy (ZLPS).

V závodech PHL naši reprezentanti příliš

úspěšní nebyli, ačkoliv například v Roštěně se jim podařil nejlepší letošní čas na trati 3B (delší závodní trať) – 17,19 sekundy. A to mohlo být ještě lépe, protože levý proud dosáhl času dokonce 16,98 sekundy. Za zmínku pak stojí ještě výsledek na závodech v Nětčicích, kdy chlapci dosáhli času 15,52 sekundy na trati 2B

(kratší závodní trať), díky čemuž brali 5. místo. V Pravčicích pak po čase 17,85 na trati 3B brali 12. místo – zkrátka soutěže PHL jsou na velmi vysoké úrovni.

To v závodech ZLPS se šarovskému družstvu v první části sezóny dařilo, pravidelně sbíralo body a vypadalo to, že by mohlo atakovat první pětku v celkovém hodnocení ZLPS. Největšího úspěch pak dosáhlo na závodech v Nevšově, kde dosáhli času 14,75 sekundy (trať 2B) a brali tak druhé místo. Těsně pod stupni vítězů pak naši borci skončili ve Lhotě s časem 17,69 sekundy (trať 3B) a 6. místo přivezli z Bratřejova, kde také dosáhli na čas 17,69 sekundy (trať 3B).

V druhé polovině sezóny už to taková sláva nebyla, ať už z důvodu technických nebo i zdravotních. V posledních závodech si Šarovští dokonce museli

vypomáhat náhradou závodníků z jiných týmů (což pravidla umožňují), a tak výsledky již neodpovídaly představám. V celkovém hodnocení se SDH Šarovy umístil na 8. místě, což je oproti loňsku zlepšení o čtyři místa. Avšak předsezónní ambice byly jistě vyšší, proto věříme, že se naše družstvo pustí do další sezóny s ještě větší chutí. A všichni bychom nejspíš byli rádi, kdyby se do řad SDH Šarovy podařilo přilákat novou mladou krev.

Krom soutěží a pravidelných tréninků se družstvo SDH Šarovy podílelo na údržbě cvičiště, hasičské techniky a strojového parku. Všem, kteří se jakkoliv podíleli na výsledcích soutěžního družstva, patří velký dík. Stejně tak patří velké díky všem, kteří naše družstvo v jeho činnosti podporovali.

Vlastik Žuja, ml.

Brigáda na hasičárně se neobešla bez speciální techniky/foto Robert Šimík

ŠAROVSKÁ HASIČÁRNA V NOVÉM KABÁTĚ

Vzhledem k tomu, že Sbor dobrovolných hasičů v Šarovech oslaví v příštím roce významné jubileum, bylo nutné již letos zahájit přípravy na nadcházející oslavy. Během léta se proto hasiči pustili do opravy hasičské zbrojnice. Bylo nutné především vyměnit izolaci na balkoně, která již neplní svoji funkci a zejména pak opravit popraskanou fasádu a znovu

ji natřít novým odolnějším nátěrem. Nový nátěr dostaly také okapy, zábradlí a parapety. Po vykácení přerostlých tují byla postavena opěrná zídka oddělující sousední pozemek. Všechny práce provádí členové sboru ve svém volném čase a bezúplatně. Za tuto činnost bych chtěl všem poděkovat.

Jan Soukup, starosta SDH

ŠAROVSKÝ STOLNÍ TENIS NA PRAHU NOVÉ SEZÓNY

Po dlouhé letní přestávce tu opět máme novou sezonu ve stolním tenisu na Šarovech. Po loňském velmi vydařeném ročníku byla na valné hromadě odsouhlasena jedna významná změna. Vzhledem k tomu, že jsme se na konci loňské sezony potýkali s personálním obsazením družstev, ať už ze zdravotních či rodinných důvodů a zejména pak vzhledem k tomu, že někteří naši dlouholetí reprezentanti ukončili aktivní hráčskou kariéru, bylo rozhodnuto o zrušení družstva E. Letos tak nasazujeme „pouze“ čtyři mančafy v mužských soutěžích a jedno mládežnické družstvo, které bude hrát stejně jako loni Uherskohradištskou soutěž.

Naše cíle pro letošní sezonu jsou proto o mnoho skromnější než před rokem. Chceme udržet 3. ligu, kterou letos budeme hrát ve skupině E, což znamená, že k venkovním utkáním budeme zajiždět víceméně do moravskoslezského kraje.

Po postupu béčka do krajské soutěže

I. třídy bude i v tomto případě setrvání v soutěži výrazným úspěchem. Stejně plány pak mají i dvě zbývající družstva C a D v okresních soutěžích II. a III. třídy. Uvidíme, jak se bude dařit a třeba některý z našich týmů příjemně překvapí nás i naše fanoušky.

Od poloviny září začal každé úterý od 15:30 hod. pod vedením trenéra Karla Bojka trénink mládeže. Pokud by měl někdo zájem začít nebo zkusit stolní tenis, může přijít a podívat se jak takový pingpongový trénink probíhá. Nikdy není pozdě začít.

TJ Sokol Šarovy pak srdečně zve všechny své příznivce a fanoušky do šarovské herny na napínavá utkání. Přijďte povzbudit domácí hráče všech tříd a především A družstvo ve 3. lize. Můžete zde vidět špičkové zápasy např. se soupeři z Ostravy, Opavy, Frýdku - Místku, Šumperka a dalšími. Těšíme se na vás!

Robert Gajdůšek

PUTOVÁNÍ NA HRAD ZA POHÁDKOU

Putování na hrad Šarov spojené s originálním pohádkovým lesem je minulostí. Uskutečnilo se první říjnovou nedělí, ale Sdružení žen pro mužský blahobyt spolu s SDH Šarovy začalo s přípravou již v sobotu, když vyznačilo cestu k hradu a vyuklízelo stanoviště v lese. V neděli dopoledne pak hasiči zapřáhli plně naložený vozík rekvizit na Stodolní a vyrazili chystat stanoviště pro pohádkové bytosti. Na hradě však nechybělo ani bohaté občerstvení jak pro děti, tak i pro dospělé, specialitou dne pak byl chléb se sádlem. Bílá paní rozdávala dětem startovací kartičky a ty za doprovodu dospělých vyrazily kupředu za dobrodružstvím. Čekali na ně klauni, pejsek s kočičkou, Karkulka

s myslivcem, Ježibaba s Mařenkou a nechybělo ani Peklo, ve kterém si na pekelných vahách mohli malí i velcí zvážit své hříchy. První pomoc odpovědně poskytovala šarovská zdravotní sestřička, převážně však dospělým.

Děti si pak mohly stejně jako loni zastřílet ze vzduchovky, na mysliveckém stanovišti u posedu si nejen zasoutěžily, ale mohly se dozvědět i zajímavosti o lese, lesní zvěři a mysliveckých zvyklostech. Největší zájem však byl o lanovou dráhu, kterou již tradičně připravili a obsluhovali hasiči. Po splnění úkolů čekala na všechny děti odměna.

I když počasí nastavilo svou podzimní tvář, atmosféra byla příjemná. Sešlo se

plno lidí i a to i ze sousedních vesnic. Můžeme se proto těšit na příští putování na šarovský hrad.

Děkujeme všem, kteří se na uspořádání

této akce podíleli a zabezpečili bezproblémový průběh.

Šarovské sdružení žen pro mužský
blahobyť/foto Robert Šimík

ŠAROVSKÉ OSLAVOVÁNÍ VÍNA

Hradištské slavnosti vína sú na Šarovách už nejaký rok pojmem, kerý nekeré z nás dostává do varu, nekerým sa při počutí tohoto slova dělá husí koža a nekerým sucho v krku. Aj letos sa už od května vědla diskuza o šarovskéj účasti na téjto akci, o tom jak zvednúť už tak vysoko posazenú desku a co eště vylepšit, aby zas Pražákom spadly brady.

Že sa blížíja slavnosti vína, mohly šarovské tetiny poznat už v červnu, lebo už od června sa z čísla popisného deset linuly

klarinetové tóny ludových písniček, pomalých aj rychlých, veselých aj smutných. Je pravda, že pokád má byt reprezentace dědiny na vysokéj úrovni, bez potřebného trénování a sehrátí a sezpívání to nejde. A tož aj zbytek Šarovskéj chasy začal trénovat.

Přiznajme si to otevřeně, naše zkúšání začalo tragicky. Neenom, že sme sa dyc-ky slézali jak švábi na kofolu, ale úroveň našich výkonů byla (až na výjimky, které trénovaly od června) doslova

k plaču. Korunu všeckému nasadil nej-
mladší účastník, kerý zkušál s takovým
zápalem, až si rozrazil bradu. Krve jak u

nešikovného stolára a řevu jak na miku-
lášském večírku v mateřské školce. Díky
pohotovému zásahu Křenovy rychlé

záchranné služby sa z tragického večera stala enom veselá historka. Ten večer už bylo ale dozkušané.

Ani na ďalších zkušákach to s účasťou nebylo valné a v dochádzkovém listě tak bylo víc čárek vodorovných jak svislých. Neúčasť rádných členů Šarovské chasy tak nahrazovali nadšenci z řady našich spoluobčanů, kteří první přicházali na zkušku, poslední z ní odcházali a aj v jejím průběhu dokazovali, že si chcú s nama pořádně zazpívat.

Teprve až na poslední zkúšce sme sa zešli všeci a tož sme to naše ladění honili tak jak dycky na poslední chvíli a mysleli si, že to bude stačit. Taky sme sa domluvili, co kdo má kdy a jak eště zařídit, abysme v pátek zjistili, že to zařízení není. Naštěstí máme v našich řadách jedinca, kerý má sluchátko vrostené v uchu a mikrofón v palcu, a tož tyto organizační nedostatky

operativně na dálku odstranil.

V předvečer slavností sme nachystali všechny důležité propriety. Hlavně bylo potřebné nazdobit malý žebříňáček a naložit ho vínem, aby nám v Hradištu nevyschlo hnedkaj po první sloce. Důležitý poznatek pro roky příští: Už na kruháču u Kauflandu nám zbývala poslední flaša, tož příští rok budem moset toho vína přikúpit. Alebo bude moset V. K. konečně zasadit ten vinohrad, o kerém už dva roky mluví.

Pak už sme enom do košíků naskládali pagáčky od Šohajků (děkujeme teto Evo!), abysme mohli aj Pražákem nabídnút šarovské produkty, lehce eště zanovali pár písniček a potem už utěkali dóm naleštit holénky, přezehlít kapesníky a šátky a dochystat, co sme přes týdeň nestihli, a s nedočkavostí jak děcka u štědrovečerní večere uléhali do peřin.

V den slavností nás přivítalo krásné letní počasí. V osm hodin jak dycky přibrzdil u hospody autobus, naložil našu chasu na palubu a mířil směr Hradiště. Cestů sme eště naložili pár kúsků z Březolup a za chvílu už sme vysedali u Mesitu, lebo autobus dál nejel a my sme sa do našeho výchozího stanovišta moseli dostat po svojích. Už o půl deváté byl hic jak v Ostravě u Mitalla, když mu eště železo vynášalo, a tož z nekerých lélo jak z urvanéj rýny. Na našem stanovištu sme sa vyfotili, lebo po zkušenostách z minulých ročníků víme, že sa jindy v plném počtu nesejdem a cestů do Hradiště sa nám dycky nekdo ztratí. Než odstartoval průvod, eště sme sa trošku rozezpívali a rozehráli. Pravda, skřípalo to, ale jak vedle nás začala hrát svárovská dechovka, kerá si říká Březúvjané a kerá má se Svárovem společné asi tolik jak Šarovy s Pražským hradem, tož to ani nevadilo. Překřičat dechovku není žádná sranda,

už lóni sme sa s tým pasovali a letos zas. Ze začátku nad nama měli dechováci navrch, ale jak sme sa blížili k náměstí tož jim docházaly síly. My našťestí máme fyzicku dobrou a tož sme neodpadli, odpočívat sme nemoseli a k hrátí a zpěvu sme přidali aj tanec. Ludé nám mávali, my sme mávali jim, ludé s nama zpívali a smáli sa na nás a tož sa jim to asyk lúbilo. Z náměstí sme unikali uličkú vedle Slunka a ani nevím, jak sa to semlelo, už sme tam stáli aj s muzikantka ze Včeral a okolí, takové netradiční hudební těleso a dobré štvrt hodiny sme tam vyhrávali jak na Karlovém mostě. Každý sa zastavil, zazpíval, pofotil, enom to euro nám nikdo nehodil. A tož sme furt amatérští hudebníci a hrajem a zpíváme hlavně pro radost.

V Smetanovém sadu, kde už sme měli nachystaný náš stan, sme eště podebatovali, pokoštovali burčák a odpoledne sa postupně nechali poodvážat do našej

najkraší dědiny. Večer sme celý ten deň ešte raz zhodnotili, zazpívali, čo sme nezpívali a každý pak usínal s pocitom dobre stráveného dňa.

Nakonec sa sluší podĎakovať našej technickej četi, kerá nám príviezla a nachystala stan aj lavečky, abysme v sadech nemoseli lapet na zemi a nepralo do nás slunko, lebo to už by nekeří nemoseli rozdychat – díky Milane Šústku a Petře Kadlíkú. Ďekujeme aj Janě od Petra za to, že nás celý deň fotila a nakoniec aj našu technickú četú odvezla lebo nebyt jí, byli bysme dneska bez stanu, lavecek aj technickej čety. A ďekujem aj Tomášovi Kadlíkovém, že nás všecy poodvážal dóm, lebo šlapat z Hradišta do Šarov, to by tento repórt mosél byt na pokračování.

No a na úplný koniec ešte jeden postřeh. Letos sa nám podařilo dosáhnúť vzácného úspechu. Letos sa totiž konečně po rokoch předvolebních slibú a nadstranických závazků podařilo dostat do kroja pana starostu aj s paní starostovú. Bylo

to sice enom na chvílu, ale aspoň nám takové okamžiky nezevšedníja a budem sa moct těšit a dúfat v podobný estetický zážitky. Tož tak!

text PB/foto J. Gottfriedová

HISTORIE ŠAROVSKÉHO SOKOLA

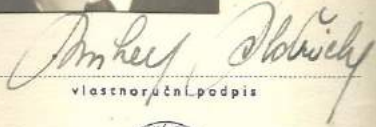
Co se píše o šarovské sokolské jednotě v okresním archívu?

Sokolská jednota působila v Šarovech už v roce 1920. V tomto roce 27. - 30. června se v Praze konal poprvé všesokolský slet v samostatné Československé republice za účasti prvního prezidenta T. G. Masaryka. Nepodařilo se zjistit, zda se sletu některý člen Sokola ze Šarov zúčastnil.

V roce 1926 se konal v Praze VIII. všesokolský slet. Podle dostupných informací

z té doby měl být mezi účastníky i František Vyoral – Šťastný. Bohužel není k dispozici ani fotografie, která by to potvrdzovala a neznáme ani číslo domu.

Do roku 1938 se členové Sokola v Šarovech zapojovali do všech akcí v obci, ať to byly divadelní hry, cvičení, každoroční zapalování hranice 6. července na vzpomínku upálení Mistra Jana Husa, výročí T. G. Masaryka a další. S lampionovým průvodem a se zpěvem sokolských písní šli občané i školní mládež

	ČÍSLO ČLENSKÉHO PRŮKAZU <u>112261</u>
	PŘÍJMENÍ <u>Mikla</u>
	JMÉNO <u>Oldřich</u>
vlastnoruční podpis	NAROZEN <u>2. 12. 1924</u>
	MÍSTO NAROZENÍ <u>Šarovy</u>
	ZAMĚSTNÁNÍ <u>dělník</u>
Oldřich Mikla úředně taj. ČOS	ČLENEM TĚL. ORG. OD ROKU <u>1946</u>
	DATUM VYSTAVENÍ PRŮKAZU <u>22. 3. 1952</u>

Členský průkaz Oldřicha Mikla (Šarovy č. p. 62)

horním koncem až k cestě Vrchové na hranici území Šarov a Lhoty. V té době byli velmi aktivní členové Fr. Dohnal, č. p. 53, Antonín Dohnal, č. p. 29, Jaroslav Janků, č. p. 2, Jaroslav a Josef Bartasovi, č. p. 17.

Ani v době okupace neodradilo členy Sokola zapojovat se do dění v obci, ale jako členové SDH. Jinak to nebylo možné. Sokoli byli zavíráni a mučeni. Šarovští občané drželi v té době pospolu, nemluvalo se, kdo je členem Sokola. Zatčení Josefa Hubáčka, člena Sokola, SDH a také člena odboje, jeho mučení a následná smrt se všech občanů hluboce dotkla.

Po roce 1945, po druhé světové válce se pomalu utváří v obci život v osvobozené

vlasti. Po dlouhé době zase probíhají tradiční oslavy k významným výročím jako v době republikové. Na všech akcích se podílí i členové Sokola. Rozvíjí svou činnost a organizují cvičení. V roce 1946 se prvního veřejného cvičení zúčastnilo více jak tři desítky dětí, dorostenců a dospělých. V čele organizace stáli zejména členové Jaroslav Janků (Slávek), č. p. 2, Fr. Blahůš, č. p. 24, Bohumil (Miloš) Svoboda, č. p. 54, Josef Soukup, č. p. 46. V roce 1947 proběhly volby, předsedou byl zvolen Fr. Dohnal, č. p. 53, jednatelem Josef Soukup, č. p. 46, vzdělava- telem Fr. Blahuš, č. p. 24, pokladníkem Jaroslav Janků, č. p. 2, náčelníci Jarmila Dohnalová, č. p. 53. Místní odbočka měla v té době k 30. lednu 1946 46 členů.

Ve výboru organizace proběhly změny. Náčelníkem byl zvolen Ladislav Ambroz, č. p. 19, náměstkem předsedy Fr. Bernatík, č. p. 11. V roce 1948 byl starostou Sokola Fr. Bernatík, č. p. 11, jednatelem Fr. Blahuš, č. p. 24. V období mezi slety členové vyvíjeli velké sportovní úsilí zapojit co nejvíce mládeže do sportovní činnosti. Rada MNV poskytla v roce 1950 pozemek u hostince na vybudování cvičiště. Povinností členů bylo pozemek vyrovnat navážkou, zabezpečit přístup na hřiště všem korporacím v obci, pozemek oplotit a vysázet stromy. Získáním nového cvičiště se mohla více rozvíjet sportovní činnost spolku. Členové se rovněž podíleli na všech významných oslavách v obci, spolu s členy SDH nacvičili a sehráli několik

divadelních her.

V roce 1957 při hodnocení práce společenských organizací v obci nejaktivnější činnost vyvíjel právě Sokol. V průběhu let z důvodu odstěhování některých členů byla práce výboru oslabena a bylo třeba zvolit nové vedení. V lednu roku 1966 byl zvolen předsedou spolku Jiří Hilner, č. p. 34, tajemnicí Anna Hubáčková, č. p. 13, hospodář Emil Ondrašík, č. p. 7, pro oblast základní tělesné výchovy Miloš Svoboda, č. p. 54, za sportovní činnost Vladimír Ambroz, č. p. 49. Do revizní komise byli zvoleni Miroslav Vajdík, č. p. 17 a Vlastimil Kozlík, č. p. 10. Finanční hotovost ke dni 31. 12. 1965 činila 677,19 Kčs.

V roce 1973 bylo nutno doplnit výbor TJ po odchodu Jiřího Hilnera. Rozvíjela se činnost TJ, do cvičení byly zapojeny děti pod vedením Evy Řezníčkové, č. p. 48.

V roce 1975, po ukončení školní výuky, byly prostory šarovské školy využívány jako tělocvična TJ, Eva Řezníčková pokračovala i dále ve cvičení s dětmi. V roce 1977, kdy už byla obec Šarovy součástí střediskové obce Bohuslavice, byl za TJ Šarovy zvolen Miroslav Vajdík, č. p. 17. Bývalá škola byla předána TJ Sokol a ZO SSM. V roce 1980 začala stavba kluziště a šaten. O to se zejména starala TJ Sokol, vedla brigádnickou činnost, bylo odpracováno 100 hodin. V březnu připravila besedu se sportovci okresu Gottwaldov. V dubnu sběr železa, úklid obce, turistickou vycházku pro žáky a své členy, obvyklou májovou veselici. V červnu sportovní činnost v rámci MDD. V létě brigádnicky pomáhala na senách a při žních. V listopadu připravila tradiční

Tyršův odznak zdatnosti F. Vojtěška

fotbalové utkání Horní-Dolní. V prosinci vánoční turnaj ve stolním tenise.

I na Šarovech se v roce 1980 konala Spartakiáda.

V roce 1981 byl do čela TJ Sokol zvolen Ota Soukup, č. p. 46. V roce 1984 se členové spolku zapojili do přestavby místního pohostinství. V roce 1985, 6.

června se cvičenci TJ Sokol Šarovy zúčastnili okrskové Spartakiády 5ti obcí konané v Bohuslavicích. V roce 1988 předal MNV Bohuslavice TJ Sokol v Šarovech hřiště na volejbal, kluziště a šatny.

Pokračování v příštím čísle.

Libuše Langrová

Nácvik cvičitelek na Spartakiádu v roce 1955 - Malenovice

Šestá zprava Jindřiška Ondrašíková, č. p. 39

Sedmá zprava Marie Miklová

NOHEJBALOVÝ TURNAJ

V sobotu 20. srpna 2016 se za šarovskou hospodou uskutečnil první ročník nohejbalového turnaje trojic. Na turnaj bylo původně přihlášeno osm družstev, nakonec však dorazilo sedm týmů složených ze zástupců okolních obcí ale i z řad domácích nohejbalistů. Krásné

srpnové počasí provázelo účastníky turnaje celé odpoledne. Kolem 18. hodiny vyvrcholil turnaj finálovým kláním, ve kterém se mezi sebou střetlo domácí družstvo Sněhuláci s týmem Ikebar ze Lhoty. Po vyrovnaném průběhu se nakonec štěstí přiklonilo na stranu kluků ze

Lhoty, kteří si tak zaslouženě dokráčeli pro vítězství v celém turnaji. Na závěr se sluší poděkovat všem, kdo se na organizačním zajištění turnaje a jeho bezproblémovém chodu podíleli, zejména pak

SDH Šarovy. Za věcné ceny pak patří díky paní Evě Chovancové a společnosti Propag a stejně tak i pivovaru Hrádek Slavičín.

Tomáš Kadlčík/foto VK

JAZYK ČESKÝ MATEŘSKÝ

Vážení spoluobčané, asi před rokem jsem neprozřetelně nabídl paní Fuksové, že bych mohl případně do Šarovce přispět úvahami na pokračování na téma „náš mateřský jazyk a chyby, kterých se dopouštějí i renomovaní profesionální mluvčí“. Úmyslně jsem použil pojmu neprozřetelně. Začínám totiž pochybovat, že někoho z vás tím zasáhnu, natož potěším, což bych jistě rád. Ale sliby jsou sliby a mají se plnit, zvláště pak, když redakce Šarovce o můj

příspěvek projevila zájem. Tak tedy do toho. Dovolte, abych se nejdříve představil a doložil, že bych snad přece jenom do toho mohl promluvit, že snad kdesi v hloubi mého myšlení a citění věží špetka práva a přehršle touhy se vyslovit. Jmenuji se Pavel Leciman, vystudoval jsem, kromě elektrotechnické průmyslovky, i činoherní herectví v Janáčkově akademii múzických umění v Brně, divadlo hraji sedmačtyřicátým rokem, dvacátým

Pavel Leicman v komedii Hrabě Monte Carlo/foto MD Zlín

rokem učím ve Zlínské soukromé vyšší odborné škole umění teorii jevištní mluvy a uměleckému přednesu a svým studentům vštěpuji povinnost studovat mateřštinu a apeluji na ně, aby se pokusili si ji zamilovat.

Český jazyk je mým jazykem mateřským. Tak jako většina z nás miluje vlastní matku, tak by také většina z nás mohla milovat český jazyk, jazyk mateřský, ale bojím se, že tomu tak není. Domnívám se, že mezi Čechy je mnoho těch, kteří si vztah ke svému rodnému jazyku ani neuvědomují, natož aby jej pěstovali, aby o něj pečovali. Možná, že láska k němu je pro některé z nás darem od Boha, a na jiné Bůh zapomněl.

Narodil jsem se do rodiny učitele obecné školy, který sám měl k češtině vřelý vztah.

Maminka hrávala ochotnické divadlo a též uměla mluvit hezky česky, přestože v okamžiku, kdy překročila pomyslné hranice svého (i mého) rodiště, jako šlehnutím kouzelného proutku začala mluvit horáckou odnoží hanáckého nářečí, kde se příkladně sousloví u vodovodu řekne: ho vuduvudo. Ostatně lituji, že to nářečí tam horempádem mizí.

V mládí jsem absolvoval Průmyslovou školu elektrotechnickou v Brně, kde učil českému jazyku, ke štěstí mému i některých citlivých spolužáků, profesor, doktor Robert Volek, který byl původně vysokoškolským profesorem, jehož neměli rádi tehdejší mocipáni (bylo to v padesátých letech minulého století) a sundali ho do školy nižší úrovně.

Pan profesor byl nadán velikou láskou k mateřštině a velmi taktně, příjemně a příhodně nám ji dokázal předávat.

Protože se všechno takto událo, mám dnes vlastně neštěstí, že slyším bezprostředně a velmi silně všechny mluvní chyby, kterých se spoluobčané dopouštějí. Narodili se a žijí v oblasti některého nářečí, jež, díky Bohu, stále ještě žije, a tímto nářečím mluví, nebo pracují v oboru s výrazným argotem, či existují v prostředí silného slangu. Těm jejich mluvní chyby samozřejmě

nezazlívám. Menšině našeho občanstva, která se mluvením živí, převážně v médiích, však odpustit nesmím. Mají povinnost a měli by mít profesní potřebu dbát kvality své řeči, neustále se vzdělávat ve znalosti gramatiky, sledovat vývoj jazyka, ale nepodléhat módním trendům, nepřejímat bezhlavě anglikanismy, rusismy, či slovakismy, bránit se vulgarismům, podbízávé lidovosti a podobně. (... pokračování v dalších Šarovcích)

Pavel Leicman

MĚSÍCE ROKŮ - NAŠE PŘÍRODA

Trnka Pavla Šůstka/foto VK

Letní měsíce nám zanechaly krásné vzpomínky díky sluníčku a přírodě se vším, co je jí dáno.

Měsíc červenec – červený - dozrává ovoce a další plody. Byl prosluněný, teploty tropické až 35 stupňů. Letos však i díky tomu, že častěji pršelo, kvetly zahrady, vše se zelenalo, pomalu dozrávalo obilí. Snad nejkrásnějším zážitkem na pohled byl fialově kvetoucí lán podél cesty

vrchové. Kvetla tam Svazenka vratičolistá, latinsky *Phacelia tanacetifolia*, z čeledi brtnákovitých (drsnolistých), kam spadají také např. kostival lékařský nebo pomněnka lesní.

Svazenka patří mezi nejlepší rostliny, které záhony ozdraví a pohnoují. Květy zároveň poslouží včelám a motýlům jako vítaná potrava. Těch tam bzučelo tolik, jako když se vyrojí několik rojů. Slétly ze širokého okolí na popud včelíček - průzkumnic. Těm neunikne žádná rozkvetlá zahrada či louka. Jen odvážlivci mohli sklonit hlavu ke květům a vychutnat v tom bzukotu jejich vůni. Kdo neměl možnost vyjít nahoru do polí, jistě zhlédl titulní stranu zpravodaje č. 2. Měsíc srpen - měsíc zrání obilí a sklizně úrody.

1. srpna – Letnice - Dožínky. Tento svátek pochází z doby Keltů. Ti tuto slavnost sklizně zrna nazývali Lugnasad. Byl

velkou oslavou slunce, hojnosti a zrání. Lidé několik následujících dní tančili a radovali se z úrody a sklizně. Ale současně už věděli, že se blíží přechod do temné poloviny roku. V jejich životě to byl velmi důležitý „bod obratu“. Při východu slunce prvního dne Lugnasadu odsekl slavnostně jeden z druidů několik klasů obilí z první úrody, položil je na kámen a pronesl zaklínací formuli. Poté se zrno z těchto klasů mlelo a zpracovalo na těsto, z něhož se vytvarovala placka. Ta se pak upekla na ohni, který byl rozdělán z větví jeřábu. Upečená placka se po drobtech rozdala všem účastníkům oslavy.

Snop plodnosti a růstu - na konci žní se poslední snop upravil do tvaru lidské postavy. Pokud byla úroda dobrá, dostával podobu panny, při špatné úrodě podobu babizny. Poslední vůz vezoucí obilí z polí bylo zvykem zdobit květinami. Obvykle se zvolili „pan a královna žní“, kteří jej doprovázeli a dohlíželi, aby se obilí dostalo suché pod střechu. Ostatní se symbolicky snažili obilí pokropit vodou.

Poslední dožínkový snop se po celý rok nechával na významném místě, jinde se obřadně spálil, zaorával do půdy nebo se přidával do krmení obzvláště ceněnému dobytku. Věřilo se, že v tomto snopu je zakletá síla plodnosti a růstu.

Měsíc září - opravdu zářil, bylo slunečno, teplo, na září až nezvyklé, teploty několikrát překročily i 30 stupňů. Od podzimní rovnodennosti 22. 9., kdy slunce vychází přesně nad východem a zapadá přesně nad západem, se měsíc začal měnit na podzimní. Babí léto jak

má být, přes den krásně teplo, slunečno, noci však již chladné. Škoda, že v září příliš nepršelo. Ale i přesto si příroda zachovala krásnou zeleň. Koncem září se začínají barvit některé listy stromů, letos tomu tak není.

V měsíci září začínají svatováclavské slavnosti, oslavy vína, piva, hojnosti.

28. září - Den svatého Václava - Svatý Václav je patronem nejen země české, ale i patronem pivovarníků a vinařů. Stejně jako v předešlých letech, tak i v letošním roce byl dobrým patronem – sv. Václav víno chrání, po něm bude vinobraní. Bylo krásně slunečno a teplo po celý den. Přejme si, abychom si i v dalších podzimních měsících užili sluníčka a pěkných dnů nejen v naší šarovské přírodě.

Libuše Langrová

Sv. Václav/foto www.edejiny.cz

CO NOVÉHO V ŘÍŠI OPEŘENCŮ

Jistě nápadné bylo začátkem léta drsné krákání havrana polního (*Corvus frugilegus*). Snažil se odlákat další, buď kamarády, nebo děti poletující nad potokem. Zalíbila se jim olše, kde se usadili a vůbec jim nevadilo volání staršího. Byl na ně pěkný pohled. Velký pták s černým peřím s kovově modrým leskem. Po několika dnech odletěli, v létě volí otevřenou krajinu se skupinami stromů. Havran je tažný pták. Koncem léta přilétají obrovská hejna z východu a severu, usedají nejraději na obdělaná pole.

Havran polní/foto wikipedia

Další nezvyklé chování bylo u strakapouda bělohřbetého (*Dendrocopos leucotos*). Je známý svým bubnováním do kmenů nemocných stromů. V létě přiletěl až pod okno, zobal a zobal do země tak silně, jako by to byl strom. Další den přiletěl znovu a opakoval silné údery do země. Vyhlobil první hlubokou krásně zaoblenou díru, pak další a další, točil se kolem dokola, ze země nic nedostal. A kolik měl diváků, slétlo se několik

druhů ptáčků z okolních stromů, udiveně kroutili hlavičkami, co se to tu děje, co tam hledá.

Ledňáček říční (*Alcedo atthis*), dlouholetý obyvatel naší říčky, se pochlubil paní ledňáčkovou. Byl to nezapomenutelný zážitek vidět kovově leskle modrý a smaragdově zelený letící pár nízko nad

Ledňáček říční/foto www.chovzvzvirat.cz

vodou.

Na vodě ještě zůstaneme. Bylo tam jeden den velice hlučno. Ozývalo se dlouhé, hlasité kvákání kačeny divoké (*Anas platyrhynchos*). Dávala najevo, že je s malými káčátky v nebezpečí. Sháněla je od břehu na vodu, zase odplula, kvákala až hrozivě. Káčátka pomalu odplouvala, ona ještě hrozivě zakvákala a rychle s nimi odplula. A čeho se bála? Ze břehu se k vodě plížila kočka, úlovek nebyl, tak přešla přes kameny do lesa.

I v podzimních měsících bude možnost sledovat život ve vodě, nad vodou, na zahradě a užívat si barevného podzimu.

Libuše Langrová

VZPOMÍNÁME

Dana Křížková 1. 7. 2016 61 let, rodačka ze Šarov
MUDr. Josef Kozlík 1. 9. 2016 92 let, rodák ze Šarov

BLAHOPŘEJEME

Josef Pavlík 9. 8. 2016 - 75 let
Ludmila Jurčová 9. 9. 2016 - 85 let
Ludmila Rochovanská 26. 9. 2016 - 70 let

Blahopřání paní Ludmile Jurčové

ŠAROVSKÁ CHASA A OBEC ŠAROVÝ ZVOU NA

ŠAROVSKÉ HODY

SOBOTA 5. 11. 2016

- 13:00 SRAZ KROJOVANÝCH V SÁLE ŠAROVSKÉ HOSPODY
- 13:30 KROJOVANÝ PRŮVOD OBCÍ
- 13:40 ZASTAVENÍ NA DOLNÍM KONCI – PARKOVIŠTĚ V ULIČCE
- 14:15 ŽÁDÁNÍ POVOLENÍ HODŮ NA OBECNÍM ÚŘADĚ
- 15:15 ZASTAVENÍ NA HORNÍM KONCI – U KLUZIŠTĚ
- 16:00 POŽEHNÁNÍ PRÁVA A KROJOVANÉ CHASE U KAPLIČKY
- 17:00 TANEČKY KROJOVANÉ CHASY NA SÁLE ŠAROVSKÉ HOSPODY
- 20:00 HODOVÁ ZÁBAVA S DH HRADČOVJANKA
- 22:00 TANEČKY KROJOVANÉ CHASY

NEDĚLE 6. 11. 2016

- 14:00 TRADIČNÍ HODOVÝ FOTBAL NA KLUZIŠTI

VSTUPNÉ NA HODY – 100,- Kč, KROJOVANÍ ZDARMA, OBČERSTVENÍ ZAJIŠTĚNO

